GUINOVART

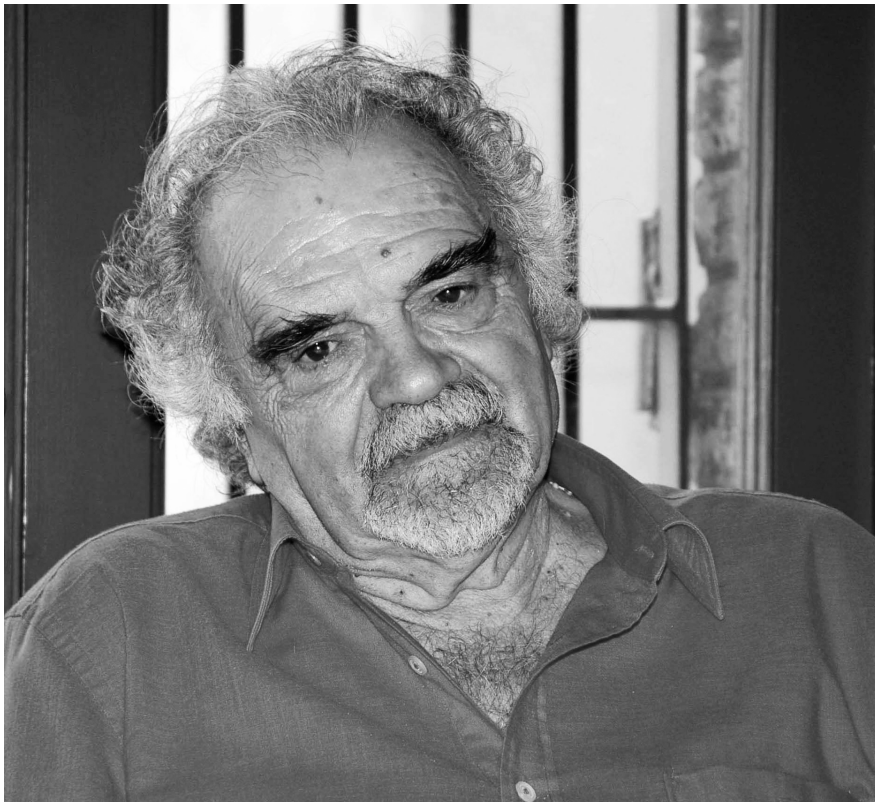

GUINOVART

Organitza:

Col.laboren:

Exposició

Comissariat: Batlle Argimon, S.L.

Producció: Museu de Sant Cugat

Coordinació: Andreu Dengra

Catàleg

Edita: Museu de Sant Cugat

Presentació: Mercè Conesa i Pagès

Text: J. Corredor-Matheos

Disseny gràfic: Batlle Argimon, S.L.

Fotografies de Josep Guinovart: Martí Gasull

Fotografies de l'obra: Equip Gasull

Impressió: The Private Space

www.museu.santcugat.cat

© de l'edició: Ajuntament de Sant Cugat
© del textos: els autors
© de les fotografies de Josep Guinovart: Martí Gasull
© de les fotografies de l'obra: Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt / Equip Gasull
© drets de reproducció de l'obra de Guinovart, VEGAP, Barcelona, 2013
Dipòsit legal: B-23161-2013

GUINOVART

Sala Capitular

Museu del Monestir de Sant Cugat

de l'11 d'octubre al 8 de desembre de 2013

La Sala Capitular del Monestir es vesteix de gala per acollir una de les exposicions més transcendents del 2013. Després de mostrar les obres dels autors santcugatencs Mercè Diogène i Sergi Barnils, és el moment d'exhibir una selecció de les obres del pintor Josep Guinovart, en la commemoració de la seva mort.

Aquesta exposició ha estat possible gràcies al treball conjunt del Museu de Sant Cugat i La GaLeRia de Sant Cugat, amb Jordi Batlle Argimon al capdavant. Implicada i abocada a dinamitzar la vida cultural i artística santcugatenca, a La GaLeRia ens han donat la possibilitat de gaudir dels treballs realitzats per artistes com Perico Pastor, Pere Formiguera o Arranz-Bravo, entre molts d'altres.

Per a la ciutat de Sant Cugat és un honor acollir l'obra de Josep Guinovart, aquest gran creador universal, i alhora és una oportunitat única d'aprofundir en la seva obra i en la seva evolució artística, ja que els dotze quadres presentats són una mostra de tota la seva trajectòria. Passejar pel meravellós Claustre del nostre Monestir per arribar a les obres d'aquest gran artista és la proposta que el Museu i La GaLeRia us ofereixen per aquesta tardor. Un gaudi pels sentits i per l'ànima que cal aprofitar.

Mercè Conesa i Pagès
Alcaldessa de Sant Cugat

UNA REVISIÓ DE GUINOVART AL MUSEU DE SANT CUGAT

El temps devora tot allò que és accidental i no ha estat capaç de calar-nos profundament i adquireix, en canvi, presència i força allò cridat a romandre per la seva profunditat i nivell. Un artista ens importa veritablement quan, en revisar la seva producció, per molt que la coneguem, ens continua obrint espais en la nostra comprensió de la realitat. El nostre país ha comptat sempre amb grans figures en aquest camp i és necessari tenir-los molt presents, tant per enriquir-nos amb la contemplació de les seves obres com per garantir el caràcter de guia o referència prestigiosa que hagin assolit.

Aquesta exposició dedicada a Josep Guinovart està formada per pintures de moments diferents de la seva trajectòria que ens permeten apreciar substancialment quina ha estat la seva aportació a l'art. El desembre d'enguany es compliran sis anys de la seva mort, i la seva obra, que ja podem considerar amb certa perspectiva, es va reafirmant cada dia més com a pròpia d'un gran creador.

De 1954 quan realiza *Cap I* al 2006, any anterior a la seva mort, de *El blau del nàufrag*, ha passat més de mig segle. El seu art ha madurat i s'ha clarificat. El duel, de tant valor simbòlic, de la llum i l'ombra, s'ha intensificat. L'ombra pot tenir més intensitat, i la matèria, espessir-se, com constata el procés que van marcant teles com *Rasclet* (1975), *L'oval* (1988) i *El sol de l'arengada* (2002), però en altres obres, tot d'una, la llum esclata i les pinzellades i els elements del collage es desgranen com les boletes d'un collaret lluminós, com en *Sense títol* (1993), una de les seves realitzacions de més nivell. Aquesta pintura té molt de fornícula i impressiona pel seu caràcter que anomenaria sagrat, si sabés que serà interpretat com a equivalent de profunda visió d'una realitat que ens sembla, en última instància, desconeguda.

El conflicte entre la llum i l'ombra, així com el que es dóna, en el millor art, entre forma i aspiració al buit, és permanent, i les obres aquí exhibides revelen la consecució de l'objectiu cap al qual es dirigeix aquest procés. *El blau del nàufrag* (2006), una de les últimes pintures que va realitzar, és un excel.lent exemple d'alliberació de la forma, el color i la llum. L'espai que s'obre davant els nostres ulls connota el cosmos. Sembla evocar una vida que neix i s'expandeix. L'artista assoleix un resultat que ha anat conquerint al llarg d'una dilatada trajectòria.

Les dotze obres d'aquesta exposició són molt valuoses plàsticament i resulten significatives de les seves diferents etapes i del recorregut en el seu conjunt. Cada espectador, segons el seu gust personal, en preferirà unes o altres (*de gustibus non disputandum*), però totes donen la mesura del gran artista que ha estat, que és, Josep Guinovart.

J. Corredor-Matheos

UNA REVISIÓN DE GUINOVART EN EL MUSEU DE SANT CUGAT

El tiempo devora todo aquello que es accidental y no ha sido capaz de calar profundamente en nosotros y cobra, en cambio, presencia y fuerza lo llamado a permanecer por su profundidad y altura. Un artista nos importa verdaderamente cuando, al revisar su producción, por mucho que la conozcamos, nos sigue abriendo espacios en nuestra comprensión de la realidad. Nuestro país ha contado siempre con grandes figuras en este campo y es necesario tenerlas muy presentes, tanto para enriquecernos con la contemplación de sus obras como para salvaguardar el carácter de guía o referencia prestigiosa que hayan alcanzado.

Esta exposición dedicada a Josep Guinovart está formada por pinturas de momentos diferentes de su trayectoria que nos permiten apreciar cuál ha sido substancialmente su aportación al arte. En diciembre del presente año se cumplirán seis años de su muerte, y su obra, que podemos considerar ya con cierta perspectiva, se va reafirmando cada día más como propia de un gran creador.

De 1954 en que realiza *Cap I* al 2006, el año anterior a su muerte, de *El blau del nàufrag*, ha pasado más de medio siglo. Su arte ha madurado y se ha clarificado. El duelo, de tanto valor simbólico, de la luz y la sombra, se ha intensificado. La sombra puede tener más intensidad, y la materia espesarse, como constata el proceso que van marcando lienzos como *Rasclet* (1975), *L'oval* (1988) y *El sol de l'arengada* (2002), pero en otras obras, de pronto, la luz estalla y las pinceladas y los elementos del collage se desgranan como las cuentas de un collar luminoso, así en *Sense títol* (1993), una de sus realizaciones de mayor altura. Tiene esta pintura mucho de hornacina e impresiona con un carácter que llamaría sagrado, si supiera que va a ser bien interpretado como equivalente de profunda visión de una realidad que nos parece, en última instancia, desconocida.

El conflicto entre la luz y la sombra, así como el que se da, en el mejor arte, entre forma y aspiración al vacío, es permanente, y las obras aquí exhibidas revelan la consecución del objetivo al que se dirige este proceso. *El blau del nàufrag* (2006), una de las últimas pinturas que realizó, es excelente ejemplo de liberación de la forma, el color y la luz. El espacio que se abre ante nuestros ojos connota el cosmos. Parece evocar una vida que nace y se expande. El artista alcanza un resultado que ha ido conquistando a lo largo de una larga trayectoria.

Las doce obras de esta exposición son muy valiosas plásticamente y resultan significativas de sus diferentes etapas y del recorrido en su conjunto. Cada uno de los espectadores, según su gusto personal, preferirá unas u otras (*de gustibus non disputandum*), pero todas dan la medida del gran artista que ha sido, es, Josep Guinovart.

J. Corredor-Matheos

GUINOVART: A REVIEW OF HIS WORK AT THE MUSEU DE SANT CUGAT

Time devours all that is accidental and all that hasn't got the capacity to soak deeply into us. Instead, what has been called to remain for its profundity and height acquires more presence and strength with time. An artist really matters when, on reviewing his production, regardless of how well we know it, keeps opening new windows to our understanding of reality. Our country[1] has always had great figures in this field and it is necessary to remember them in order to enrich ourselves by contemplating their works whilst safeguarding the character of the guide or the prestigious position that these artists have reached.

This exhibition devoted to Josep Guinovart shows paintings from different moments of the artist's career, which allows us to appreciate his substantial contribution to art. In December it will be six years since he passed away and his work,which can be considered from some perspective, keeps reasserting itself day after day as one of a great artist.

From 1954 when he produced *Cap I (Head I)* to 2006, the year before his death, when he created *El blau del nàufrag (The blue of the castaway)*, more than half a century had passed. His art matured and became clearer. The duel, full of symbolic meaning, between light and shade intensified. The shade might have become deeper, and the matter denser, as established in the process marked by paintings such as *Rasclet* (*Rake*, 1975), *L'oval* (*Oval*, 1988) and *El sol de l'arengada* (*The sun made of kippers*, 2002), but in other works the light bursts suddenly, the strokes and pieces of collage come apart like beads from a glowing necklace, as is seen in *Sense títol* (*Untitled*, 1993), one of his best works. This painting has a lot of features of a niche. It is impresssive for what I would call its sacred character, if I knew that this would be understood in the sense of profound insight of a reality that, finally, it appears to be unknown.

The conflict between light and shade, like the one between shape and aspiration of emptiness found amongst the best art, is constant, and the works exhibited here show the attainment of the objectives that this process is aiming to achieve. *El blau del nàufrag* (*The blue of the castaway*, 2006), one of his last paintings, is an excellent example of the liberation of shape, colour and light. The space that is presented in front of our eyes implies the cosmos. It appears to evoke a life being born and developing. The artist achieves a result that he has been conquering throughout his long trajectory.

The twelve works of this exhibition are very important in terms of plastic art and they are significant of the different periods as of the whole trajectory of the artist. The viewers, according to their personal taste, will prefer different paintings (*de gustibus non disputandum*), but all of these give the measure of the great artist that was, and is, Josep Guinovart.

J. Corredor-Matheos

[1] The autor is talking about Catalonia, Spain.

Cap I, 1954 I Gouache sobre cartró, 67 x 50 cm

Composició V, 1962 | Acrílic sobre fusta, 191 x 130 cm

Caps III, 1967 | Mixta sobre cartolina, 70 x 50 cm

Rasclet, 1975 I Mixta sobre fusta, 90 x 250 cm

Guitarra enterrada, 1988 I
Mixta sobre fusta 244 x 244 cm

L'oval, 1988 | Mixta sobre fusta, 250 x 202 cm

L'ou i la lluna, 1989 | Mixta sobre fusta, 75 x 60 cm

Creus inacabades, 1991-1994 I Mixta sobre fusta, 75 x 60 cm

Sense títol IX, 1993 | Mixta sobre fusta, 201 x 92 cm

Geo-grafia

Hi ha el Guino del blat i de la terra com hi ha el Guino del mar i més i més Guinos i sempre i per sempre el Guino de l'amistat franca. La primera vegada que vaig anar a Agramunt a veure l'Espai Guinovart va ser amb ell i amb en Joaquim Horta. Allà, és el Guinovart de la terra el que t'hi trobes. Hi vaig descobrir un Guino de blat -aquell que és com un absis lluminós- que té tanta força! Sens dubte, a Agramunt es custodia el nom altíssim del blat. Tota una geo-grafia.

Fragment de les Notes i Endreces del llibre de poemes *Els dies que vindran*, de Jordi Carrió

A les 6 del matí del dia 28, 2002 | Mixta sobre fusta, ø 180 cm

El sol de l'arengada, 2002 | Mixta sobre fusta, ø 180 cm

El blau del nàufrag, 2006 I
Mixta sobre fusta, 244 x 244 cm

GUINOVART

1927 - 2007

-principals dades biogràfiques-

1927 Neix el 20 de març a Barcelona.

1944-46 Estudia a l'Escola d'Arts i Oficis, Llotja, de Barcelona (classes nocturnes).

1946 Obté una beca del Foment de les Arts Decoratives (FAD) per assistir a un curs de dibuix al natural (figura humana).

1947 Classes de dibuix al FAD.

1948 Inaugura la seva primera exposició individual: Galeria Syra, Barcelona.

1951 Es dedica de ple a la pintura.
Realitza els seus primers aiguaforts: *Homenaje a García Lorca* de l'Editorial Cobalto, Barcelona.

1952 Obté una beca de l'Estat francès per anar a estudiar a París.

1953 Estada de nou mesos a París. Visita Bèlgica, Holanda i Alemanya.

1962 Il.lustra el llibre *Poesies*, de Salvat Papasseit, de l'Editorial Ariel, Barcelona.

1966 Obté el premi especial d'ADI/FAD per *Estudi de la forma*, Barcelona.

1971 Cesáreo Rodríguez-Aguilera publica el llibre *Guinovart*, de la col.lecció Monografies d'Artistes Espanyols, Ministeri d'Educació i Ciència, Madrid.

1978 Fa donació al Museu d'Art de Barcelona d'un conjunt de més de cent escultures de fusta policromada, denominat *Contorn-Entorn*, presentat a la Galeria Maeght de Barcelona l'any anterior.

1980 Exposició a les sales de la Biblioteca Nacional de Madrid, organitzada pel Ministeri de Cultura, Direcció General de Belles Arts, Arxiu i Biblioteques.

1981 Obté el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques.
José Corredor-Matheos publica el llibre *Guinovart, el arte en libertad*, d'Edicions Polígrafa, Barcelona.

1982 Escenografia, a la manera de fris corregut, en homenatge al *Guernica*, a la galeria novaiorquesa The Exhibition Space, al Soho.
És seleccionat com un dels representants espanyols a la XL Biennal de Venècia, on ocupa el saló central del pavelló espanyol amb *Entorn*.
Obté el Premi Nacional d'Arts Plàstiques, Madrid.

1983 La Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi.

1984 És nomenat per l'Estat francès Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres.

1987 Rep el Premi de la Fundació CEOE, Madrid.

1989 Exposició antològica *Guinovart, itinerari 1948.1988*; Hospitalet de Llobregat, Esslingen am Neckar, Bochum, Hamburg, Lleida, Girona, Tarragona (de novembre de 1989 a febrer de 1991).

1990 Obté el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya.

1993 L'Estat francès li otorga la insígnia d'Oficial de l'Ordre de les Arts i les Lletres.

1994 S'inaugura a Agramunt l'Espai Guinovart, seu de la fundació que porta el seu nom.

1995 Obté el Premi ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art) a l'Espai Guinovart d'Agramunt.

2000 S'inaugura la *Torre de Ribes Roges - El mar de Guinovart* a Vilanova i la Geltrú.
Instal.lació de part de l'obra *Contorn-Entorn* procedent del Museu d'Art Modern de Barcelona, a la Rotonda del poble Espanyol de Montjuïc, Barcelona.

2002 *Guinovart. Obres del 1948 al 2002*. Fundació Caixa Catalunya, Barcelona.

2003 *Raó de rostoll. Josep Guinovart 1993-2003*, Museu d'art Jaume Morera, Lleida.

2004 *Guinovart.* Museu Danubiana, Bratislava.

2005-06 *Guinovart*. Seu de la Unió de Pintors de Bulgària, Sofia; Museu de la Ciutat de Wroclaw, Polònia.
Guinovart. Obras del 2000 al 2005. Fundació Caixa de Girona i Caja de Ahorros del Mediterráneo, Girona, Múrcia, Palma de Mallorca, Alacant i València.
Memòria del blau a les Drassanes. Museu Marítim, Sala de les grans naus, Barcelona.

2007 *Guinovart*. Galeria Joan Prats-Artgràfic, Barcelona.
Mor a Barcelona el 12 de desembre.

Del catàleg imprès se n'ha fet una primera edició de 200 exemplars

www.museu.santcugat.cat

Agraïments: FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART D'AGRAMUNT
CENTRE D'OBRA GRÀFICA JOSEP GUINOVART
MARTÍ GASULL
JORDI CARRIÓ
BATLLE ARGIMON, S.L. (La GaLeRia)

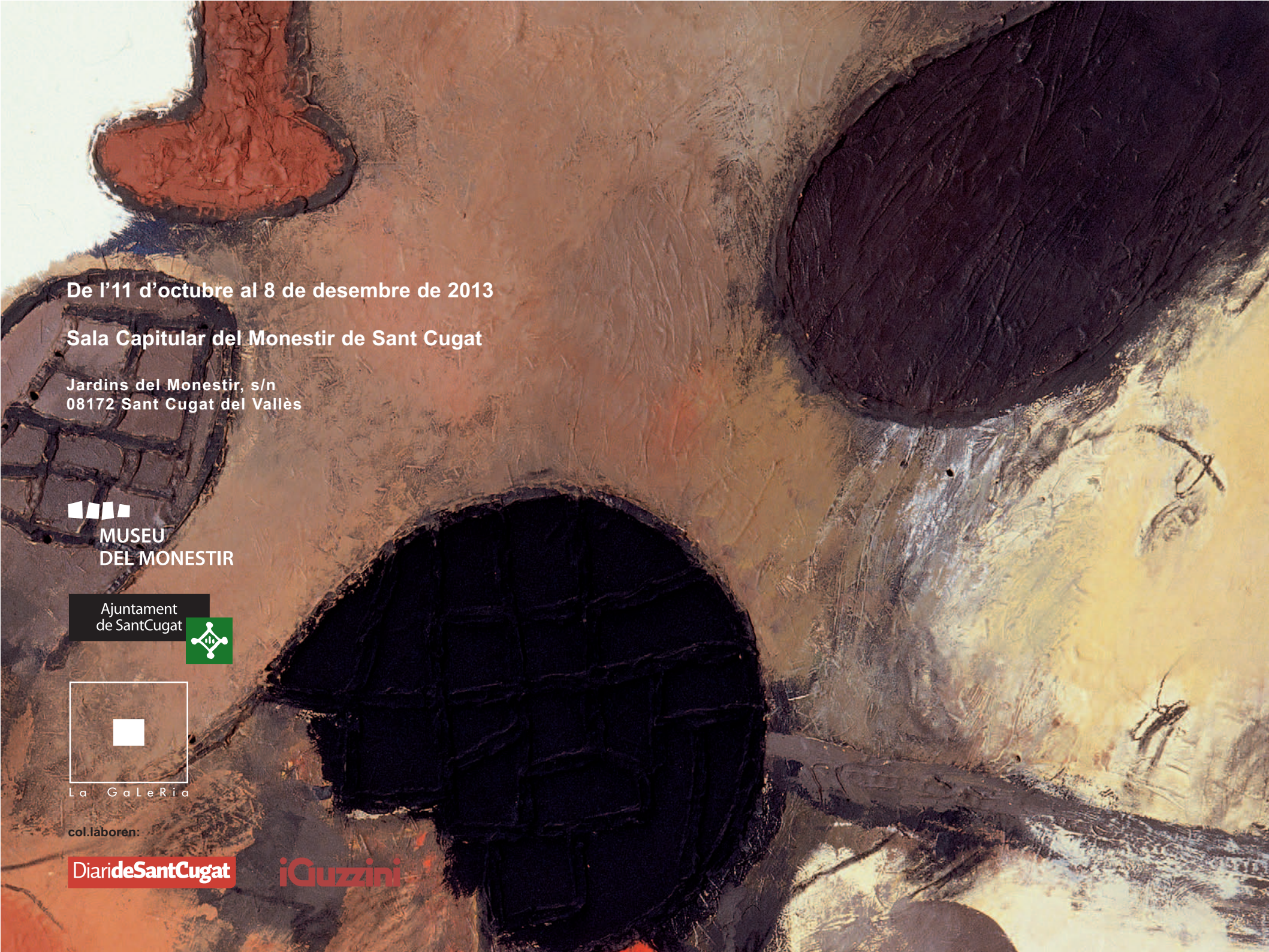

De l'11 d'octubre al 8 de desembre de 2013

Sala Capitular del Monestir de Sant Cugat

Jardins del Monestir, s/n
08172 Sant Cugat del Vallès

MUSEU
DEL MONESTIR

Ajuntament
de SantCugat

La GaLeRia

col.laboren:

DiarideSantCugat

iGuzzini